

Intsumisioa, independentzia!!

AZKEN aldian, intsumisioa erantzun antierpresiboa ematera mugatzen ari da. Horrelakoak baitira errealitateak eskatzen dituen lehentasunak. Baina 'epaiketarik ez, intsumisioa!', 'zozketarik ez', eta gisako puntuak baino urrunago eta sakonago joan behar dugula uste dugu Jarraian. Gure zeregina nagusiki hor ikusten dugu eta horri erantzun nahian burutu du Jarraik eztabaidarako txosten bat; gazteriari, mugimendu antimilitaristari, ezker abertzaleari eta gizarte osoari zuzendu nahi dion proposamena. Gazte erakunde abertzale baten ikuspuntutik soldadutza, militarismoa/antimilitarismoa eta Euskal Herriarentzat estrategia independentista baten inguruan proposamenak egiteak beldurra ematen du, bertigoa, baina halere guk uste dugu ezinbestekoa zaigula ariketa hori egitea intsumisioa epaitegietatik atera, eta koartelelara, Estatura berriro zuzen-zuzenean, eramateko lagundu dezakeelako.

Gazte erakunde abertzalea izanik intsumisioan aurkitu dugu Jarraikook derrigorrezko soldadutza deuseztapenaren aldeko jarrera eroso, eta ez duela 4 urte mantentzen gurea. Bere garaian publikoa egin genuen autokritikan datza egungo jarrera. Eboluzio pozgarri eta koherente bat izan da. Jarraik derrigorrezko soldadutza eta armada arbuaitzen ditu estrategikoki. Derrigorrezko soldadutza arbuaitzen dugu lehenik gazteari, pertsonari, egiten dion minagatik baina kontutan hartzen dugu baita zerbitzu hori gure herriaren zapalkuntza berme eta bitarteko zuzena diren armadetan egiten dela ere. Ez dugu onartzen Estatuek gu inongo zerbitzurik egitera behartzea gure borondatearen aurka eta are gutxiago borondate hori espreski adierazi dugunean. Eta armada arbuaitzen dugu: soldadutza ez izateko modurik eraginkorrena delako eta oinarritzko printzipiotzat hartzen dugulako. Jakina, armada baten antolaketa berak sortetiko gaixotasunak ditu gizartearen antolaketa hierarkizatua izaten laguntzen duelako.

Gainera gure herriaren errealitate geografiko eta demografikoa ikusirik, testuinguru politiko eta ekonomikoa, armadaren aldeko apostua egiteak asko baldintzatuko luke gure herriaren garapen osoa.

Baina hau ez da dena. Hau guztia herri menderatu batean gertatzen da eta erakuntza nazionalaren alde dihardugun guztiok urrunago eta zabalago begiratu behar dugu. Guk partzialki bat egiten dugu Euskal Herriaren lan

egiten duten zenbait erakunde antimilitaristekin, baina hauek ez dute beren burua, beren antimilitarismoa, erakuntza nazionala bultzatuko lukeen prozesu batean. Beraz, defentsa nazionala eta gisako auziak landu gabe uzten dituzte.

Defentsa eskubide ukaezin bat da. Eta, zoritxarrez, egun Euskal Herriak badu etsairik, inperialismoa eta militarismoaren eskutik munduan zehar dabilzan espainiar eta frantses estatuak hain zuzen. Hil ala biziko beharra dela diogunean Euskal Herria garapen ekonomikoaren ardatzetatik kanpo dagoela ikusten dugu —ardatz mediterraneotik urrun—; bere ohizko industri oinarria beste oinarri produktiboengatik ordezkatzeko ezinik, urte goxoetan bertako enpresariak epe erdiko ikusmira izan ordez beren patrika betetzera soilik dedikatu direlako, kulturalki espainiar, frantses eta anglosaxoi kulturen nagusikeriagatik lotuak eta herri bezala hiru zatitan banaturik.

Defentsa, Euskal Herriaren defentsa, ikusmolde zabal batetik planteiatzen dugu, maila askotan artikulatu beharreko defentsa. Ezin da defentsaren kontzeptua armada baten erakuntzari lotu ezinbestean. Are gehiago, guretzat ENAM zapalkuntza nazional eta sozialaren alde desberdinei arloka antolatzen den defentsa sistema bat da: euskara, ingurugiroa, emakumeak, gazteria, kultura, drogamenpotasunak, ekonomia, lurraldetasuna... Eta perspektiba eraikitzaile batez txertatzen du bere jardura, hots, perspektiba estrategiko bat bermatzen du. Egun, armak defentsa sistema horren ezinbesteko tresnak dira espainiar eta frantses estatuen borondate politikoa aldarazteko. ENAMen borroka armatuak, ETArenek alegia, esparru demokratikoen bila ekiten du, espainiar eta frantses proiektuen meneko egongo ez diren adierazpen nazional eta sozialentzat askatasun esparruen bila, hain zuzen ere. Egun, autodeterminazio eskubidea, subiranotasuna eta lurralde batasuna zantzen dituzten zerraila politiko eta militarrek irekitzeko beharrezkoa delako. Eta ez, inondik ere, proiektu politikoa armen poderioz inposatu nahi delako.

Izan ere, Jarraitik militarismoaren fenomenoaz aztertzerakoan badakigu beraz, munduko sistema kapitalista dominatzailearen beste islada baino ez dela. Badu dimentsio mundial bat. Eta egungo

mundu mailako zapalkuntza harremanak hausten ez diren bitartean militarismoak pisu handiagoa izaten jarraituko du. Baina Euskal Herriaren militarismoaren beste dimentsio batzuk baditugu, espainiar eta frantses militarismoaren hain zuzen. Ulertezina litzateke Euskal Herriaren zapalkuntza nazionala, bai historikoki nola gaur egun ere, estatu bion militarismoari so egin gabe. Europako polizia dentsitate handiena dugu, kontrol basatia, zipaioak, Adarra, Leizaran edota Jaizkibel militarren menpe ikusten ditugu... Hauek egunero argiagotzen egiten ari den militarismo baten isladak dira eta antimilitarismo integral baten ikuspuntutik borrokatu behar dira, Euskal Herriko borroka markoan txertaturiko antimilitarismo bat izan nahi bada bederen. Horregatik globalki antimilitarismoari ematen zaion ikusmoldearekin ados egonik ere, beronen moldaketa Euskal Herria oraindik asko sakondu behar da.

Jarraik antimilitarismoa ikuspegi abertzale batetik aztertzen du. Antimilitarismoaren berezko helburuen gauzapena Euskal Herri independente batean emango dira edo ez dira emango. Independentzia espainiar eta frantses militarismoak ukatuko ditu baina hori ez da nahikoa. Euskal indar sozial eta politikoen proposamenen izaera ere kontutan izan beharko ditugu. Jarrai, MOC, PSOE, PNV edo EA ez dira antimilitaristak izango beraiek beren burua horrela definitzen dutelako, proposamenon izaera horrelakoa dela frogatzen dutelako baizik. Eta beraien jokaera horrela bermatu beharko dutelako. Euskal Herri desmilitarizatu batean. Baina eta, esan bezala, horretarako gure herriak bere etorkizunaren jabe izan behar du lehenik. Espainiar eta frantses estatuen menpe gauden bitartean beti izango dugu militarismoaren aztarna gurekin. Zapalkuntza militarra bere aurpegi ezberdinekin. Antimilitarismoaren iparra gure herriaren askapen borrokarekin ez biltzeak, bere edukin eraldatzaile eta asimilaezin guztiak maila baten lurperatzea suposatzen du. Ez baita arazoaren muina borrokatzen, hots, Euskal Herria militarizatzen duten Estatu zapatzaileak borrokatzen.

ESTER AGIRRE

JARRAIKO MILITANTEA

Estatutua, helburu ala bitarteko?

GAUR irakurri dut, atsegin handiz, Ardanza jaunak ('Arriagako Izpiritu-aren' zutabeetako batek) ohararazi duela Gernikako Estatutua «zenbait urrats ematen hasteko tresna bat baizik ez» dela. «Ni nazionalista naiz eta ez estatutuzalea; beraz, ezin esan dut hori dela azken puntua».

Eskerrak ematen dizkizut, Ardanza jauna, zure adierazpenengatik, kezkatu bainin dukazun Club Siglo XXIn 1985eko maiatzaren 13an honako hau adierazi zenuenetik: «Euskal nazionalismoak ardura larria du Gernikako Estatutua 'gutxieneko' estatututzat aurkeztean». Eta EAJren Batzar Nazionalan 1989ko martxoaren 4ean honako hau esan zenuen: «Autodeterminazioa irtenbidetzat har-

tzeak kaleitsu batera eraman gintzake».

Uste dut 'Arriagako Izpiritua' egiten aritu den politika estatutistak azken urteotan EAJ Sabino Aranaren nazionalismoaren konpromeztutik urruntzera eraman duela, ponentzia politikotik gure fundatzailearen aipamen oro kentzeraino; beraz, espero dut jendaurreko adierazpen horiek eragingarri izango dituzula 'Arriagako Izpiritua' politikoki Aitaren Etxera itzul dadin.

Nahiz eta euskal nazionalismoari kaltea dagoeneko eginga zaion, uste dut oraindik ere salba daitekeela, euskal abertzale guztiak elkartzen bagara programa zinez nazionalista baten inguruan.

Aitaren Etxetik soilik eta Euskal Herriaren

eskubide legitimoetatik abiatutako programa nazionalista batekin soilik egin ahaliko dute euskal alderdi nazionalistek politika serio bat, egunen batean Euzkadiren Nazio Subiranotasun Osora iristeko.

Zeren eta, euskal alderdi nazionalistek ez badute lortzen benetako militanteak sortzea, Euskal Herriaren eskubide historikoen berri dakitenak, horrela konbentzitu daitezten Euskal Kausa Kausa Justua dela, nekez lortuko da Euzkadi Espainia eta Frantziaren menetik independente egitea.

VALENTIN HERRAN

ENPRESARIA

● Erredakzioan itzulia

BERRIAKZIRI

GURUTZ JAUREGI
EHUko Zuzenbide
konstituzionaleko
irakaslea
DEIA

«Intsumisioa zigortzea konstituzioaren kontra-koa da»

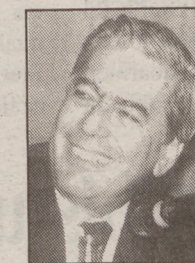
JOSE LUIS CORCUERA
Espainiako Barne
ministroa
DIARIO 16

«Batzuek suziriak botako dituzte pozaren pozez»

MAJED DIBSI
Palestinar
idazlea
EGIN

«PAE ez da Arafaten ondarea»

MARIO VARGAS LLOSA
Pervar idazlea
EL MUNDO

«Literaturak iraun egiten du; politika, berriz, iragankorra da»

ZAKILIXUT

